

פרשת שמיני – ויקרא ט' – י"א

(מאת יוסי עובדיה)

בפרשה זו בפרקים ט' ו י' מסופר לנו מה קרה ביום השמיני, ובפרק י"א ניתנות לעם הנחיות בקשר לאילו חיות הן כשרות למאכל ואילו לא.

אז קודם כל מה קרה ביום השמיני? ובעצם איזה יום שמיני?

ויקרא ט' 1

אז פרשה זו היא המשך לפרשה הקודמת ששם הוקדשו הכהנים לשרות ה' במשכן, ובפרק הקודם, פרק ח' 33-36 ה' מצווה את הכהנים להישאר בפתח אוהל מועד שבעת ימים, עד יום מלאת ימי מילואיכם. (אז גם הכהנים עשו מילואים).

הפרשה שלנו מתחילה במה קרה אחרי שבעת הימים האלו, ביום השמיני. בפרק ט' פסוקים 2-4 משה אומר לאהרון ולבניו ולזקני ישראל לקחת מספר בעלי חיים לקורבנות, לחטאת, לעולה ולשלמים.

בפסוק 6 כתוב משהו מיוחד: ש"כבוד ה' יראה אליכם" - מה הכוונה? משה לא מפרט כאן.

בכל אופן, אהרון מקריב קודם כל את קורבן החטאת כדי לטפל בחטא, ואז הוא מקריב את קורבן העולה כדי לסמל התמסרות לה'. לאחר מכן הוא מקריב את קורבן השלמים שמציין התחברות עם ה'. כאשר הוא מסיים להקריב את כל הקורבנות, הוא נושא ידיו ומברך את העם (פסוק 22), ואז בפסוק 23 משה ואהרון יוצאים ומברכים את העם, ואז מתגלה כבוד אלוהים.

פסוק 24 - כבוד אלוהים מתגלה בכך שאש יוצאת מאת ה' ואוכלת את הקורבנות שבמזבח, כל העם רואה וצועק משמחה, ונופלים על פניהם.

ירידת אש מהשמיים לא היתה דבר שבשגרה, היא קראה מספר פעמים לא רב. אנו זוכרים את אליהו שהתפלל וירדה אש מהשמיים שאכלה את הקורבן (מלכים א' י"ח 38). אירוע נוסף שאנו זוכרים פחות זה בהקדשת בית המקדש (דברי הימים ב' ז' 1) גם שם כאשר שלמה מסיים את תפילתו ירדה אש מהשמיים.

ובפרשה זו, האש שירדה מהשמיים היא "אש התמיד" שכל הזמן בערה על המזבח. הכהנים היו צרכים לדאוג להוסיף את העצים לאש אך האש הזו לא כבתה.

מכאן מגיע אירוע נוסף שקרה ביום השמיני (פרק י' 1) - שני בני אהרון נדב ואביהוא לקחו את מחתתם (כלי קטן לנשיאת גחלים ואש) ושמו בה אש זרה. מה זאת האש הזאת אנו לא יודעים בדיוק, ככל הנראה זה היה אש שלא מהמזבח, כלומר לא האש שירדה מהשמיים.

בכל אופן, הם עשו משהו שהם לא היו אמורים לעשות, ואז בפסוק 2 שוב ירדה אש מה' ואכלה את שניהם.

בפסוק 3 משה אומר לאהרון "הוא אשר דיבר ה' לאמור בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד" מה הכוונה של מילים אלו?

קודם כל מיהם שני בני אהרון שמתו? הם היו על הר סיני יחד עם 70 מזקני ישראל (שמות כ"ד 1-11) הם "ויראו את אלוהי ישראל" - אלוהים איפשר להם לקבל התגלות כל כך מיוחדת, לכן ה' לא מסוגל לקבל את חוסר המשמעת הזו מהם, ולכן משה אומר לאהרון "בקרובי אקדש", הם היו קרובים לה' ולכן הוא יתקדש בהם, כדי שהוא יכובד על פני כל העם. וכאן שניהם עשו מעשה שהיו אמורים לדעת שאסור להם, ולכן לא היה מקום לכל צעד אחר והם נענשו מידית.

ומה איתנו? האם גם לנו ניתנו התגלויות מיוחדות? האם אנו הולכים נכון אחרי אלוהים? עלינו לזכור שה' 'אש אוכלה הוא', הוא אלוהי משפט. אך תודה לאל הוא גם אלוהי חסד.

אין אנו צריכים לחשוש ממשפטו, כי הוא הבטיח לכל המאמין בו חיי עולם, אך אנו כן צריכים להתהלך נכון לפניו, ולתת לו כבוד בכך.

מכאן מגיע החלק השני של הפרק, ובחלק זה כתוב קצת יותר על קורבן החטאת ותפקיד הכהנים.

בפסוקים 16-18 כתוב שמשה כועס על אהרון ובניו הנותרים כי הם לא אכלו מקורבן החטאת כי "אותה נתן לכם לשאת את עוון העדה, לכפר עליהם לפני ה'". אז הכוהנים באוכלם מקורבן החטאת הם נושאים את עוון אותו אדם שהקריב את הקורבן, ודרך העיכול שלהם את הקורבן, הם מפרקים את החטא והאשמה.

תודה לאלוהים ששלח את בנו כדי לתת לנו סליחה וכפרה וחיי עולם.

